

บันทึปล้ำไชยลงใช้ชาติ

ดร.พระอรียานวัตร (เขมจารีเถระ)

พ่อเห็น	เมฆคะเยือกเย็น	โดยเพศหงส์เห็น	พุนเขย
พระพาย	พานสุรย์ล่อง	บินเมื่อช่าง	
นับแต่	ภูมิได้	เทวีทั้งแปด	
พระกั	ฮักยิ่งเพียง	เสมอแต่ชุนาง	
ยังเล่า	คิดสูงฮ้อน	คมนาถนางลุน	
กั	ลิมเพลลาแพง	ชั่วประมาณมิได้	
บัดนี้ควรที่	ปรารถนาเอาเชื้อ	ชายเชิงองค์ประเสริฐ	
	บุญแก่กล้า	ลงเข้าเกิดคอม	แท้แล้ว
	ค้อมฮ่าแล้ว	เดินราชเทวี	
	ทั้งปวงประ	ดับควนปุนไปเฝ้า	
	สอนลอนเยี่ยม	มัสการพร้อมพาบ	
	พระบาทเจ้า	ใจแจังกถ่าวคะดี	
ดูรา	จอมขม่อมไ้	ทั้งแปดมเหสี	พี่เฮย
เฮาก็	เพิงแพงประสงค	ชอบประไททั้งค้าย	
บัดนี้้องคัก	ปรารถนาได้	กุมารตนประเสริฐ	
	ทงเดชกล้า	ลือล้าโลกคน	แท้แล้ว
	ให้ผาบแพ	ทอนเทพพระกัندان	
เจิบเมื่อ	มารมาเหิง	ข่มเอาพระองค์น้อง	
เฮาก็	หวังกักก้า	หนมันมีหย่อน	
กั	แล้วประโยชน์	เขื่อนยังเกี่ยวกิดทวง	แท้คาย
จงให้	ทั้งปวงตั้ง	ปรารถนาถึงเถิบ	
ขอให้	ได้หน่อฟ้า	บุญกว้างเกิดคอม	เที่ยงเทอญ
	ไฟผุบุญ	คานได้ปุตตาตนประเสริฐ	
เฮาจัก	ปุนปลุกตั้ง	นางนั้เอกโทน	แท้แล้ว
เมื่อนั้น	ชะพังหน้า	ชาวแม่มเหสี	
	กอยใจจง	แต่งปุนประดับน้อม	
	ฮองฮองนั้	ทูลถึงทุกที่ป	
	วอนเทพท้าว	ทั้งค้ายโศคผาย	

เมื่อนั้น	อรหม้อยหน้า	น้อยนางนางคุณ	
นางก็	สำมะทานศีล	พำภวานาน้อม	
ก็จึง	อธิษฐานเท่า	เถิงอินทร์องค์ราช	
	ขอหน่อฟ้า	บุญกว้างเกิดคอม	
ขอให้	เป็นยอดแก้ว	องค์ประเสริฐอุดม	
เป็น	โพธิญาณ	เท่าเถิงอินทร์องค์ราช	
	เป็นชายหญิง	เดชถือเชิงกล้า	
ขอให้	เดโชแพ้	ฝูงทอนท้าวบาป	
	ได้ทะแห่	หล้าเป็นน้อยมอบมา	แต่ท่อน
ค้อมว่า	อธิษฐานแล้ว	เลขนอนในอาสน์	
ก็จึง	ฮ้อนฮอดห้อง	หอไท่เทพอินทร์	
	บังเกิดฮ้อน	ทิพอาสน์เงินแจ้	
	เป็นอายุฟด	พุงเป็นแปวกะด้าง	
เมื่อนั้น	เทโวท้าว	แทงกระบวนหลังโลก	
	เห็นหน่อแก้ว	สองเจ้าปรารถนา	
อินทร์ตัด	ส่องผู้คำ	ปรารถนานาง	
ก็จึง	ทันเทพา	พำวณมาเต้า	
บัดนี้	ใฝ่ผู้ปรารถนา	สร้างชมพูเสวยราช	
	เป็นมิ่งเกล้า	ทันกว้างโลกคน	นั้นเด
ยังมี	มเหสีไท่	พญาเมืองกุสลาด	
	ขอลูกแก้ว	บุญกว้างเกิดคอม	ว่านา
ท่อกว่า	ให้ผาบแพ้	ทอนเทพยักษ์สรว	
เมื่อนั้น	สมสมฝูง	เทพกล่าวกลัวทั้งค่าย	
ยังท่อก	สามพระองค์	ไ้ให้พระสุราลูกมิ่ง	อินทร์นั้น
	ปูนกล่าวแก่	พระอินทร์ไ้ที่เชิง	
คั้นว่า	องค์ประเสริฐ	ไ้ให้ประเสริฐเสื่อมีหลัก	สังแล้ว
อันว่า	ดินและฟ้า	เทียวขึ้นข่าวเลิง	แลเด
	กำเนิดแท้	ทั้งโลกเลิงเป็น	
ขอแก่	พันตาดัด	ส่องแลหลังข้า	
ยามใด	ยุทธกรรมด้วย	สมคามหมู่ใหญ่	
ขอให้	เจ้าแผ่นดินฟ้า	หลังเยี่ยอย่าไล	แต่เนอ
โลกนี้	บ่ประเสริฐ	แท้ทุกยิ่งหญิงชาย	

ขอแก้	จอมคุณผาย	โศคนุปางฮ้อน	
อย่าให้	เสียดไช้แท้	สามพระองค์ลูกมิ่ง	อวนนั้น
คันหาก	แค้นคั้งเสร้า	พระองค์เจ้าช้อยไช้	แต่ท่อน
เมื่อนั้น	อินโทท้าว	ทงพรพร้อมกล่าว	
	อ๊กลูกแก้ว	สามสร้อยสิ่งลง	
	ยาบยาบพร้อม	พลเทพพารา	
	นำแหนหัต	ฉะบาทลงลาฟ้า	
	ถึงหนห้อง	เป็งจาลจตุโลก	
	ศุกร์คาดเข้า	แข็งไวนั่งเนาว์	
ดีท้อ	เจ้าหล้าช้อย	น้องท่านทั้งปวง	
	อังการศุกร์	ฮ่วมในกงแก้ว	
หมอกี้	วางสอไว้	ทูลทวายช้องพระเนตร	
ดีท้อ	เจ้าหม่อมหล้า	หอช้อยโชคมี	
กับทั้ง	จันทะราช	แก้วเกณฑ์เก็งมหาอุจ	
ฮ้อยจัก	มีชายเซ็ง	เกิดเนาว์ในห้อง	
ฝูงนั้น	เกณฑ์สุณฮ้าย	ฮอยปุ่นเป็นชั่ว	
ค้อมว่า	หมอทวายแล้ว	พระบาทยินดี	
	ทั้งหลายลูก	เล็กราลงห้อง	
ดีท้อ	นายครว้ย้าย	ภาช้ทองถววยบาท	
	ภูเบศเจ้า	เสวยแล้วเล็กละไล	
ผ่อเห็น	วรรณฮื่อเซ้ม	ไขทิปชวาลา	พุ่นเยอ
	สายยนต์	ลวงแลงคาค้อย	
ฟังยิน	ลมทวายไค้	จวงทองคังมี	พุ่มเยอ
เมื่อนั้น	หกพื่น้อง	เนาว์ฮ้ายฮ่าคาน	
บัดนี้	กายเพื่อนแจ็ง	เฮฮ่างฮอยหมอง	แลเด
	กรรมใดเบียน	บาปเอ็งอายหน้า	
แห่งสู	เคียนคอจิ้น	โตตายแล้วชาติ	
	จักอยู่ได้	เป็นน้อยเพื่อนหยัน	
เมื่อนั้น	ยังมีแม่	แฝดฮ้ายแฮงคว่ากลางเมือง	
มันก็	ชอมเซ็งเห็น	จอบกินของจ้าง	
	แยงหอแก้ว	ปทุมนางนาถ	
	มีเครื่องต้อน	ถววยไหว้อาเฮียน	

	เสียงอำน้อย	สองอ่าเสียงซบ	
	สองแพงซบ	ทราบกันการล้าว	
	สองอ่าฮู้	เห็นสันเชื้อใจ	
	ข้าจักคิดซ่อ	แก้การยากมีแควน	พระเฮย
ขอแม่	มีคำสุก	ใส่มือคนฮ้อย	
ชื่อว่า	คำฮักให้	ปุ่นเป็นจางมีด	ก็เป็น
แม่นว่า	ซ่งท้อล้าน	ทำให้เห็นหอม	แม่เฮย
	ค้ำมล้ำนี้	มียากคำคิด	
ข้าจัก	ปองอาสา	ชูพระองค์มีฮ้อน	
เมื่อนั้น	หกสาวพร้อม	คำเดียวทุกปาก	
มิ่งแม่	คืออย่าแคล้ว	คำข้าซิดอบบั้ง	
ขอแม่	ไปสมด้วย	มนย่ำยาแฝด	
ตุ๊ก	อาฆาตด้วย	ทวายฮ้ายต่ำตอย	
เมื่อนั้น	แม่แฝดฮ้าย	เฮ้วฮิปปุ่นปอง	
	ยาซอนสม	ใส่ในไหนด้า	
ยามเมื่อ	ภูมีย้าย	บวยคำตรงโสรจ	
	พิชฟุ้งฮ้อน	สมไหม้ทั่วทวง	
	จิตเกลียดแก้ว	น้องท่านทั้งสอง	
อาคม	คอมนางคาน	หมุ่มหอมทวายฮ้าย	
	ยिनกะสัจจู้แท้	ทั้งวันจักอยู่	มิได้
ข้าเล่า	บนบอกให้	หมอมซำตัมทวาย	
เมื่อนั้น	เขากี่ปุ่น	คำฮ้อยหาหนลักลอบ	
พ่ออย่า	ซักเงื่อนถ้อย	คำฮ้ายฮ่อตุ	แต่ท่อน
ชอบเมื่อ	ได้ลาภล้น	โดยประโยชน์ยูขวาง	
เมื่อใด	พ่องงคอย	คองสุขแข่งตงเกื้อ	
เมื่อนั้น	กายโหรฮู้	ยินดีฮับฮับ	
	เจ้าอย่าฟ้าว	ฟังข้าช่างปอง	ก่อนเทอญ
เลยเล่า	พรากที่นั่น	ทูลทอดเล็งโญ	
	อาการเห็น	เพทภัยพระองค์ไป	
คั่งข้า	พิจารณาแจ้ง	ในกงถ้วนถี้	
	หกพี่น้อง	คิดด้วยถ้านบน	เจ้าเฮย
อันที่	สองพี่น้อง	โชคแม่มีจริง	เจ้าเฮย

ท่อว่า	กุมารในอุทร	โทยคามคฺงฮ้าย	
เหมือนบ่	เป็นสมค้ำม	โดยคนครองโลก	
เยียวจ๊ก	เป็นฮูปเนื้อ	กะบานฮ้ายฮ่างผี	เจ้าเฮย
เมื่อนั้น	พระบาทเจ้า	ใจมุงโมโห	
เฮาจ๊ก	ชอมคฺยาม	ประสูติมีมานั้น	คู้ท่อน
ผ่อเห็น	วันใสฮ้าย	ทิมกรกั่งฮ่ม	พุ้นเยอ
	เสนตล่อม	ลาแล้วเลิกลง	
หลังคฺ	ฟ้ายฟ้ายฟ้า	บดฮ่มคอนหลวง	
	ระคฺเดือน	คนคว่นมาถึงเก้า	
	เทวีให้	ทงภาพร้อมแก่	
พอเมื่อ	อมุดตะโขค	ฮ้อนไซโยแพ้หม่มมาร	
	เดือนหกคั้ง	นวะกฺมิพอดคฺ	
	เจ้าหล้าฮ้อย	จวนท้องทอดนอน	
	ฝุงแม่เลี้ยง	ระวังฮีบฮ้าวปุ่น	
	ยอพานเลียน	ฮาธนาเชิญน้อย	
พ่องก็	เอาองค้คั้ง	เหนื่อเพลาโลมลูป	
	เสียงเสพฮั้น	เชิญแก้วออกมา	
เมื่อนั้น	สังข์ทองท้าว	อนุชาเสด็จออก	
	ตคกก่อนกลิ้ง	เหนื่อฟ้าแผ่นดินค้ำ	
	หิ้นหิ้นพร้อม	เซียงถ้าวถ่อมวอน	
	เห็นโสมศรี	หลากคามควรง้อ	
เมื่อนั้น	ตนประเสริฐ	เจ้าเจียมระจากเสด็จตาม	
	ทงศิลป์สร	คาบเลยลงม่ม	
	ถ้าวาว์เหยียม	ในมือมีเคช	
เขากี้	พร้อมมอดเมี้ยน	เติมฮั้นฮ้อยฮำ	
เขากี้	โจอมแจ่มเจ้า	สรงโสรจพระคันธา	
	แพรค้ำปก	ผอกโพงพลายเป้า	
ถัดนั้น	เอกาเจ้า	จันทนางนาถ	
เลยเล่า	มันแก่นเหง้า	ฝุงเชื้อฮ้อยระวัง	
เลยเล่า	เห็นอ่อนน้อย	เป็นฮูปราชสีห์	
	งวงงาประจิต	คังค้ำคือแต่้ม	
	อาการนี้	เห็นมาคฺหลากหลาย	

ว่าจัก

ไหลล่องน้ำ

เสียดั่งลือ

บทความเรื่องนี้ได้คัดลอกมาจากหนังสือเรื่องสังข์ศิลป์ไชย ซึ่ง ดร.พระอริยานุวัตร (เขมจารีเถระ) เป็นผู้แต่ง

